

Szerkesztői iroda:

Kassa, főtcza 64. sz. a.
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.Kéziratok vissza nem
adatnak.Csak bérmentes leveleket
fogadunk el.Semmit sem közlünk, ha
nem tudjuk tőlük jön.

vasárnap.

SZINÉSZETI KÖZLÖNY

A vidéki színészet érdekeit képviselő hetilap.

A kassai színügyi választmány hivatalos közlönye.

Felelős szerkesztő: Báthory Románcsik Mihály.

Kiadóhivatal:

Kassa, főtcza 64. sz.
hová az előfizetési díjak
küldendők.

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve

Egész évre... 6 frt — kr

Fél évre... 3 frt — kr

Negyed évre... 1 frt 50 kr

Két óra... 1 frt — kr

Egy óra... — frt 50 kr

Előfizetések bármely nap-
tól elfogadhatók.

Nyilt-tér soronként 15 kr. A

nyilttéri díjak előre fizetendők

A székesfehérvári színügy.

Károlyi Lajos veterán színigazgató, b-fejezte városunkban a színi-évadot; ez alkalomból bátor vagyok becses lapjában a lefolyt eseményekről, egy rövid vázlatot közölni.

Tekintsünk vissza egy fél évtizedre, és látni fogjuk: hogy akkor a színművészet iránti érdeklődés Székesfehérváron teljesen kielégítő volt; mai nap azonban sajnosan lehet csak a multa visszaemlékezni, mert: meghalt a vágy, minden közönyös, — és még a mi új, az is régi. Ily körülmények között legjobb volna a színházat pár évre (két évre) bezárni, s így el lenne érve azon ezél: hogy a legszebb reményekkel bejövő színigazgatók nem vennék idő előtt kezükbe a vándorbotot s nem néznének elé a bukásnak.

Ismerem e várost; e városnak igénye nagy, de azért igényéhez képest nem hoz megfelelő áldozatot a színeszet oltárára. Tapasztaltam, hogy az új színigazgatók társulatát kezdetben (két-három hétig) partolni szokták; igen, mert a tagok ismeretlenek, őket megismerni igyekeznek, s ha megismerték: ismét minden a régi, nincs új inger, megszűnt a színház pártolása.

Erre nézve, soraim támogatására felhozom: miként mult évben, midőn Gerőfi színigazgató volt városunkban, ő mint e város szülöttje, kezdetben oly pártolásnak örvendett, hogy bármely igazgató is büszke lehetett volna rája. De meddig tartott? Míg a szereplő színészeket megismerték szerepükben.

Gerőfi színigazgató volt az, a ki megismertette e várossal a látványos (tüneményes) darabokat. Azelőtt, ha valaki ilyesmit látni óhajtott, kénytelen volt a fővárosi népszínházat meglatogatni, s most alkalma volt annak kikerülésével is látni. Gerőfi, ki nem sajnálta a költségeket, mindent elkövetett, de nem hiába, mert kezdetben a

kiváncsiság zsufolásig megtöltte a színházat. Igaz, hogy egy-egy látványos darabot ötször adott elő egymás után az igazgató; ez nem tetszett a helyi lapoknak; elkezdették a színigazgatót, és társulatát ostromolni; megtámadták mindenért: a heti műsor be nem küldéseért, a színlap beosztásért, a szerintük hitvány darabok színrehozatala — s több effélékért.

Most sem sokat változtak az állapotok.

Tessék hitelt adni, ez így volt; jövőben még rosszabbul fog menni, s lesznek olyan esték is: melyeken az ingyenes közönség előtt folynak le majd az előadások.

A színbírálatoknál nem követetik egyforma eljárás: az egyik lap a színész támadja meg, a másik a darabot, a harmadik mind a kettőt. Méltóztassék meggyőződni a helybeli lapokból; tessék összeegyeztetni: a helybeli kritika erősebb, mint a fővárosi.

Ezen eljárás a jó hangulatot és érzést rosra fordítja s a hol ily eljárás van, ott a jövőre nincs kilátás.

J a k a b Lajos jövendő színigazgató ezek alapján hogy minő pártolásnak örvend, az könnyen kibetűzhető; de hogy miképpen mond: „Isten hozzád“-ot, az még nem tudható.

Hogy minő pártolásban részesült városunkban Károlyi színtársulata a télen, ennek jellemzéseül, itt közlöm azon felhívást, melyet a veterán színigazgató intézett a színlapon a közönséghez: „Hogy a lefolyt színiévad alatt mily mérvű volt a pártfogás, azt csak igen kevesen, s azok tudhatják, kik folytonosan látogatták a színházat. Legyenek meggyőződve, hogy ez utóbbi színiévad, bármely más igazgatót elűzött volna e városból, de én maradtam, küzdtem és áldozatot is hoztam. Maradtam, mert élt bennem a hit, hogy azon szép emlék, mely engem a multból e városhoz köt, nem esalhat; maradtam,

mert a remény szikrája nem aludt ki bennem s biztam ez ósváros közönségének áldozatkészségében, azóban fájdalom, reményemben csalódtam.“

Némelyek a közönség hidegségét a színház iránt, a szomorú pénzügyi viszonyokban keresik, mások pedig a társulat szervezésében találják a hibát; de bármint álljon is a dolog, annyi bizonyos, hogy fojyást üres házak előtt játszva, a színész elveszti kedvét, az igazgató pedig nem szerződhetet ily körülmények között, a meglevő drága primadonnánál még drágábbat.

Csak helyeselni tudjuk, hogy Károlyi színigazgató az idén nem pályázott a színházért, átengedve a tért más collegájának, hadd próbáljon más igazgató is küzdeni a — deficitekkel és a rideg közönséggel.

János házi Zsigmond.

Fővárosi hírek.

— A népszínházról. Csiky Gergely „A szép lányok“ című 3 felvonásos népszínművét, a népszínház igazgatósága elfogadta. Az első előadása, május 5-ikére van kiűzve. — A szűnő idő alatt kerül színre Zola „Emberirtó“ című drámája. Mint halljuk, e darabban Halmi, a nemzeti színház tagja is föllép. — Kiss Ferenczet, a győri színtársulat tagját, a népszínház igazgatója szerződtette.

— Budapesten, a „Pannonia“ kávéházban, nagypénteken, azzal a hírrel lepték meg egymást, az ott minden tavaszkor összegyűlő vidéki színészek, hogy egyetlen egy sinec köztük, ki ne lenne szerződötve. Ez is ritkaság!

— Nem szabad férjhez menni — a ballerínáknak. Így határozta ezt a nemzeti színház. A férjes táncosnőknek az igazgatóság felmond s csak a hajadonok türetnek meg. Hogy az elvált és özvegy nők eltüretnek-e? — az még nincs elhatározva.

TÁRCZA.

Nekem rendelt az isten.

(Beszély)

(10-ik folyt.)

V.

Közeledve a célhoz.

Szentesi nagyon el volt keseredve. Megtörtént többször, midőn egy oly drámai jelenés folyt a színpadon, melyben két szív küzdelme élénk színekkel volt festve, s ő a kulliszak között elmerengve Mariska arcát szemlélte: hogy egyszerre csak könyek toltak szemébe, s ki kellett mennie a színpad udvarára mély fájdalomának szabad fojyást engedendő, hol aztán arcát: kezeibe rejtve, sirt hosszant és keservesen. A jó ég tudja, mit érezhetett e pillanatban. Pályatársai gnynt üttek fájdalomából, jót nevettek gyermekeskedésén. Bosszantá őket az, miért nem hallgat az okos szóra, miért fut oly szekér után, a mely föl nem veszi soha. — Hiába beszéltek neki, nem hallgatott senkire, egyedül csak szíve szavára. Erős meggyőződése volt, hogy Mariska, bár mikor, lehet évek mulva, de mégis az övé lesz. Természetesen kinevettek, a kik Mariskávali viszonyát ismerték.

— Nevesetek csak, nevesetek, — gondola ilyenkor magában, én majd csak utoljára nevetek egy józút, de ti rajtatok nyomorultak!

Szentesi Mihály a pamlagon ülve, ábrándozásba van merülve... Majd kezébe veszi az előtte levő asztalon fekvő piros kötésű könyvet s lapozgatni kezdi.

Már egy jó felőrája forgatá a könyv lapjait

a nélkül, hogy egy betűt is olvasott volna, midőn egy passus megragadta figyelmét.

„Mint csapongó, rakoncátlan szélroham, — kezdé fennhangon olvasását, — mely dühösen ragadja magával mindazt tova, mi útjában áll; összeuzva, megsemmisítve a törekeny tárgyakat végtelen erejével: úgy tombol néha a kebelben a szenvedélyek lázas árja; roham-rohamon támad, kergetve űzve az elérhetlent! Vágy, öröm, s bánat képezik a féktelen erőt itt, ezek együtt zavarják meg a szív szelid megnyugását, hogy ábrándképek s mulékony álmok tévelyébe tartsák. Czelvtalan komédia e küzdelem: a szenvedély csak ritkán alkot, ellenben sokszor megsemmisít!

Bosszankodva dobá az asztalra a kezében tartott könyvet, mondván:

— Ez a könyv hazudik! E műnek a szerzője sem volt soha szerelmes, ha így ir. Hát van-e nagyobb boldogság, mint midőn szenvedélyesen szeretünk egy lényt, kire áldás minden gondolatunk. A ki odaadó szenvedélylyel, igazán tud szeretni, az nem lehet boldogtalan. Mariskám oldala mellett tanultam imádni a szeretet istenét... A szerelem szárnyain repülök hozzá, hozzá, ott kezdődik életem új ösvénye!

Elragadtatásban repült volna is, ha egy gondolat vissza nem tartóztatja.

— Te esztelen! — szóla önmagához, — hová indulsz? El akarod rotanni mindazt, a mit eddig építettél? ... Hisz most határozok: élted, jövőd és sorsod fölött... Igaz, igaz! Laezi barátom, vagy örök üdvöt, vagy kárhozatot hoz számomra.

Szükséges tudnia az olvasónak, hogy Szentesi meg egyszer megkísérlé szerencséséjét, e végből fölkérte Laezi barátját, miszerint vállalja el a kerői tisztet s kérje meg számára a h a r m a d s z o r Berényi Mariska kezét.

E fontos küldetés eredményéről vár most Szentesi oly izgatottan tudósítást.

Gombosi Laezi két hosszú órán keresztül, rábeszélő tehettségének minden ekesszólását igénybe véve, igyekezett Mariskát rábírnai az „igen“ szó kimondására. Felhozá, Szentésinek irántai kitartó torró szerelmét, jövőjének biztosítását és hogy barátja nem fogja túlélni e harmadszori visszautasítást. S kérte ne törje meg azon szívet, mely oly régóta csupán értte lángol.

— Legyen tehát, — kezdé Mariska kis szűnet után, mely alatt gondolkozni látszott, — vigye meg kérem barátjának határozott válaszomat. Jövöm sorsát az ő kezeibe leteszem, de — szívem nélkül; ezzel csak akkor fogom megajándékozni, ha arra érdemessé teszi magát. Öszintén megvallva, én őt nem szerettem soha és most sem szeretem. De azt hiszem később meg fogom szeretni, ha oly gyöngéd és előzékeny lesz iránymban mint eddig volt. Látom, ő szeret, nagyon szeret. Fájdalmasan érintett valahányszor rá gondoltam, hogy állandó szerelmét nem voltam képes viszonzni. E pillanatban azonban érzem, ha az esküvő után nem változik meg: fogom tudni szeretni, és még boldogok is lehetünk.

Gombosi e nyilatkozat után majd kingrott örömeiben bőrből, mintha csak ő nyerte volna el Mariska kezét. Egy perczig sem késedelmezett, hanem tiszteletteljesen köszönve, sietett barátjának megvinni az örvendetes hirt.

Szentesi lázas türelmetlenséggel várta barátja megérkezését. Midőn ez benyitott hozzá, szomoruan csak annyit kérdett tőle: igen vagy nem.

— Örvendj barátom, kiáltá elragadtatással Laezi az ajtónál megállva, boldogságod menyországa megnyílt előtéd.

Szentesi némán, örömtől könyező szemekkel borult barátja nyakába.

— **Felekiné-Munkácsy Flóra**, mint egy budapesti lap írja, 1854. szeptember 16-án lépett föl először a nemzeti színházban mint „Choisy kisasszony”, ugyanazon év november 1-én pedig mint szerződött tag a „Két Barasny-ban”, s így nem 25, de 28 éves jubileumról lehetne csak szó.

— **Dramai szavalat.** Rakodczay Pál, fővárosi tanár, ápril 18-án Budapesten, a fővárosi iparoskör nagy termében, recitálástestélyt rendez. A hozzánk beküldött jelentés szerint, Rakodczay által előadatik: 1. A kovácsok strikója, (dramai elbeszélés) Coppée-től. 2. Jözik Jónás futása (szatíra) Tompától. 3. A „Velencei Kalmár”-ból részletek 2 szakaszból: I. Shylok két jelenete. II. Törvényszéki jelenet.

Vidéki hírek.

— **Aradmegyében.** annyi a daltársulati igazgató, kik mind rehes szindarabokat adatnak elő, hogy alig lehet tőlük egy engedélyezett szinigazgatónak a várost kivenni; mindenféle daltársulattal találkozhatni. Így írja ezt nekünk Homokay László szinigazgató ur. Mi pedig hozzáteszük, hogy nemesak Aradmegye, hanem az ország minden része el van árasztva daltársulatokkal. Az 1881-iki szinészkongressuson elhatározott felterjesztést intézni a belügyminiszteriumhoz, melyben indokolva, az ugynevezett daltársulatok káros befolyását a szinészre, kerüi tojja, a k. ig. tanács, hogy lehetőleg korlátolt számban adassék daltársulati engedély, hogy tizezer lakosnak kisebb népességű városban daltársulat ne működhessek, hogy előfűgönyt, jelm ez t nem használhatnak, hogy ne a d h a s s a n a k elő még kivonatban sem oly valfajú műveket, melyek színházak játékrendjét képezik. És mit tapasztalunk? Mai napig boldog-boldogtalannak osztogatja a belügyminiszterium a daltársulati engedélyeket; ma ketszer annyi daltársulat működik az országban, mint renes sz i n t á r s u l a t; a három-öt felvonásos szinműveket: Proletárok-at Vájlunk el-t, Czifra nyomoruság-ot, Igmándi kispap-ot stb. derüre-borura adogatják elő a daltársulatok, és nines a ki ezt megakadályozza. Nem tudjuk, a központi igazgató tanács, eme visszélések ellen, — mely a vidéki szinészet érdekeit veszélyezteti, — tett-e már lépéseket a belügyminiszteriumnál, a kongresszus határozata szerint? Aligha tett, mert különben nem szaporodnának a daltársulatok gombamódrá. Pedig három hónap alatt lett volna rá idő.

— **Lászy Vilmos** f. hó 18-án S.-A.-Ujhelybe megy szinársulatalával s ott szándékozik maradni két hónapon át. A színházi helyiség, a kispiacon levő állásban lesz, mely páhollyokkal láttatik el s a lehető legkényelmesebben lesz berendezve.

— **Nagy Karolyban,** Bényei István szinársulata, husvét első napján kezdte meg a szini-éva-dót „Aszalai uram leánya” vigjátékkal, zsufolt ház és a közönség közmegelegedése mellett. Második

Hosszu szünet állott be köztük.

Az egyik ifju boldogságtól túlradva nem talált szót érzelme kifejezésére. E pillanat bőven kárpótolta kiállott szenvedéseit. A másik ifju, lelkeből örömdelt barátja boldogságán, áldást kérve a mindenhatótól e szép frigyre. Később elmondá Mariska üzenetét, biztosítván barátját Kondorosiné beleegyezéséről is, ki eleinte akadályt támasztott egybekelésük elé.

— Szivemből gratulálok kedves barátom, — végzé beszédét Laczi. — szerencséd, boldogságod meg van alapítva. Valóban ternót nyertél abban a kis leányban. Erényes, becsületes, ártatlan; makacs, egy kissé szeszélyes, makranczos az igaz, de nem kaczér s jó asszony válik belőle.

— Készönöm Laczi pájtás, — mondá szomoruan Szentesi, — de a mig lakomba nem viszem az oltártól, addig mindig rettegek, hogy elveszítem őt, mivel a milyen kis szeszélyes, még mást is gondolhat.

— Nekem becsületszavát adta, hogy férjhez megy hozzád. Ilka nővérével már a kézfogó napját is kitzúta az én jelenetemben.

— Mikorra határoztok?

— Folyó hó 17-ikére.

— Adja isten, hogy megtörténhessék. Elme-gyek hozzá, megköszönöm, a miért oly végtelen boldoggá tett.

A nem viszonzott szerelem fájdalma, igen sok esetben kihat a hidegen maradt ideálra is. Ez tapasztalatilag bebizonyult tény. Egy érzékeny szívnek nem csekély fájdalmat okoz az, ha látja, hogy szerettedik odaadóan, forrón s önzéstelenül és érzi, hogy mindez viszonzni nem képes. Berényi Mariska is érezte ezt; mig végre megszánva a boldogtalan ifjut, elhatározta kezével boldogítani.

(Vége következik.)

előadás volt „Az igmándi kispap”, harmadik „Vájlunk el”, negyedik a „Kornevilli harangok”, mind telt házak előtt. A közönség, — mint ottani levelezőnk írja, — már az első előadással megszerette a szintársulatot, s így remélhető, hogy Nagy-Károlyban harmadizben is jó idénye lesz az igazgatónak, vagyis, hogy veszteség nélkül jöhet ki, mi főleg a szabatos, összevágó előadások, a jó társulat és a kitünő játékrend mellett (majd mindennap új darabot adnak.) mégis csak a közönség érdeme, mely a mi példátlan a maga nemében. Bényeinek renes árakban fizeti a bérletet, oly méltányosan gondolkozván, hogy a pár forint különbözet is jobb a tömérdek kiadási igazgatónak. A további játékrend, következőkép van megállapítva: Bagdadi herczegü, Údvöske, Szép asszony kocsisa, Völgy lilioma, Viola-Ibolya, A hol unatkoznak, Bocaccio, Czifra nyomoruság, stb. — Egy hóig marad ott a társulat s aztán Erdélybe megy, hol tavaly is, a legmelegebb pártolásban részesült.

— **Szinházegés.** Nagy-Bányán, a városi diszterem, a hozzákapcsolt színházzal és mellékhelyiségeivel együtt, e hó 6-án d. u. 1 órakor a lángok martaléka lett. A kár 18 ezer ft-ra rug.

— **Szekesfehérvárról** írják nekünk a következőket: A szintársulati karszemélyzet javára „Nagy apó” népszimű került szinre, mint örömmel jelezhetjük zsufolt ház előtt. Ebben nagy érdemük van, a helyben állomásozó Jellasics-zred derék őrmestereinek is, a kik az ottani „Szabadság” cz. lapbau, a kardalokok jutalomjátékának érdekében, egy meleg hangu felhívat tettek közzé. — Ápril hó elejétől kezdve, a vásártéren fellállított faszínházban Bergheer bűvész-színháza működik. Szellem alakok, szellemidézés s több efféle kísérties látványokkal mulattatja a publikumot. Természetesen zsufolt házak előtt mennek végbe a produkeziók, mig a szegény szinészeknek alig jött be előadásoként a renes napiköltség. Ez jellemzi legjobban, az sz.-fehérvári műpártoló intelligenciát.

— **Miskolczon,** f. hó 13-án az emödi tűzkárosultak javára, jótékonyezélu előadás volt, mely alkalommal „A szép asszony kocsisa” népszimű adatott elő, Blaháne közreműködésével, ki csak ez egy előadásra rándult Miskolczra. — Ugyanott a lefolyt héten, Solymosy Elek vendégszerepelt.

— **Halálozasok.** Jeszenszky Ferencz, volt sugó Miklósuval, később hivatalnok lett, váratlanul elhunyt Miskolczon. Nejét és három gyermeket hagyott maga után. — **Liptai** (Lipták) Zoltán, szép reményekre jogosított fiatal szinész, ápril hó 4-én, életének 21-ik évében meghalt Siklósu tudóvészben. Siratják hátrahagyott árvája neje, szülei, és rokonai, de fájlalják mindazok, a kik ismerték a szorgalmas ifjut. — Béke lebegjen hamaik felett! — **Liptai** Zoltán temetéséről a következő tudósítást kaptuk: A siklósi közönség dicséretre méltó nemes lelküségét tanusított az elhunyt iránt. Ugy a helybeli, valamint a szomszéd gyüdi ref. lelkész urak, díjlatlan végeztek a gyászszertartást, gyönyörű beszédeikkel könyekre fakasztván a temetésre egybegyült nagyszámu közönséget. A helybeli ref. tanító ur szép quarteteket tanított be, melyeket a halottas haznál és a temetőben énekeltek el. Ugyancsak ő volt a temetési költségek összegyűjtésének megkezdője és előmozdítója. Az ipar-egylet díj nélkül engedte át gyászkozsiját, a zenekar szinten fizetés nélkül működött. A közönség köréből többen koszorukat küldtek. A végtisztesség körül buzgólkodókat, áldja meg a mindenható jó tettükért!

— **Szamosujvárt,** mint nekünk írják, Nyéki szintársulata mindez ideig derekasan működött. Ugy bérletben, mint a jutalomjátéku szinrekerült darabok, kellő precisitással adattak elő. Azonbau e nemes törekvén nem talált kellő méltánylásra közönségünknel. — A társulat tagjairól is szólvá, első helyen Tolnainé Hermint említhetjük fel, ki mint népszimű és operette énekesü, szép csengésü hangjával, és ügyes játékával közönségünk kedvence volt. Virágvasárnapkor megvált a társulattól és Miskolczra ment Lászy Vilmoshoz. Tokainé Mari, mint társalgási és hősnő, előnyösen ismeretes a vidéken. Nyéki, most is a régi jó komikus, ki oly sok derült estét szerzett közönségünknek. — **E. Kovács Gyula,** a „Fényárnyai” cz. drámával kezdte meg vendégszereplését f. hó 10-én középszereü anyagi sikerrel. Ötször lép föl e társulatlál.

— **A husvéti ünnep,** szomoruan köszöntött be. Országszerte a kedvezőtlen hideg időjárás és a fagy nagy károkat okozott. Adja isten, hogy ez elemi csapást, a vidéki szinészet ne érezze meg.

— **Aradon,** Tamásy József népsziműnékes háromszor lépett fel: a Betyár kendője-ben, Falu rosszában és a Csikós népsziműben, ez utóbbi jutalomjátéka is volt. A középszámu közönség élénk tetszés nyilvánításokkal kísérte játékát és

dalait. — **Loecsa** rek György, az ujonan szerződött karnagy „Gascognei” operette vezényletével kezdte meg működését. — A „Kaviár” bohózat első előadása f. hó 15-ikére volt kitzúve. — **Jászai Mari** a budapesti nemzeti színház tragikai szinészüje, jövő héten kezd meg 4 előadásra terjedő vendégszereplését; fel fog lépni: Deborah, Phaedra, A trónkereső és Essex gróf cz. tragédiákban.

— **Veszprém**ben, Károlyi Lajos szintársulata, a kitünően szerkesztett „Veszprém” címü hírlap, melegen ajánlja a közönség pártfogó kegyeibe s a többi közt a következő sorokkal buzdítja a közönséget a színházba járásra: Valóban ideje, hogy a társasélet városunkban egy kis lendületet vegyen, mert az a visszavonás, az a bizalmatlanság, az az önző elszigeteltség, mely egy idő óta lábra kapott, szánandólag taszított le bennünket a műveltség azon magaslatáról, amelyre nagynehezen felvászorogtunk sikerült. A színház egy szerény hely lesz, ahol mégis találkozhatnak egymással azok, akik nemesebben éreznek városunk társasélete iránt és így bizton számíthatunk arra, hogy a művelzet mellett, melyet Károlyi derék szintársulattól méltán várunk, még társaséletünket is emelhetjük. Kérjük tehát közönségünket, hogy karolja fel e derék szintársulatot és pártolja annak előadásait.

— **Molnár György,** jeles tragikusunk, két hónapi távollét után ismét visszatért Aradra. Vendégszereplései az országban, mint annak idejében említettük, nagy hatással s kitünően sikerültek. Diszes koszorúkkal érkezett meg a művész, kinek a dicsőségen kívül szép anyagi jutalmat is hoztak a vendégjátékok. Örömmel emlíjük föl, hogy — a mint értesültünk — legutóbb Nagy-Kikindán rendkívüli nagy lelkesedéssel fogadták a jeles művészt úgy, hogy 3 tervezett vendégjátéka helyett ötször kellett fellépnie, mindig telt házak előtt. Jutalomjátéka alkalmából e hó 4-dikén a művészt tisztelői, egy ritka szép óriási koszorúval tisztelték meg, mely a kertészet egyik műremeke volt. Érdekes megemlíteni, hogy 23 kamelia volt benne. — **Molnár,** a husvéti ünnepeket Horovitz Lipót gyoroki plébanosnál, az akadémiai Teleky-féle pályázaton dicséretet nyert „Themistokles” címü tragoedia költőjének vendégszerető házánál töltötte. Molnár, Horovitznak nemesak barátja, hanem sok tekintetben mestere, aki a jeles költőt már eddig is szerencsés sikerrel vezette be a szinpad titkaiba.

— **Pozsony** városa új színházat szándékozik a nyáron át építeni. Az építési és törlesztési terv, levelezőnk értesítése szerint, abból áll, hogy a 390,480 forintban megállapított építési költség kerekszámban 400,000 frtnyi kölcsön fölvétele által fedeztessék, a törlesztés a színházi árak után szűtt 20 százalékos pótlék, a redoute-épület után fizetett bérösszegeből és a redoute-teremben tartandó mulatságok bevételeinek 20 százaléka által eszközöltetnek. Az új épület színház-igazgatójának jóvedelmét ez nem eskökenti, mert az amogy is oleó helyarak az új épületben husz százalékkal magasabbra vannak fölvéve. Az épület Fellner és Helmer terve szerint készül. A 106 év előtt épült régi színházat, a mult nyáron oly rozszatnak és veszélyesnek találták, hogy annak ideiglenes használata is csak az épületen kívül alkalmazott falépítők és kijárók készítése után engedtetett meg. — A fentebbi tervezett, Pozsony városának f. hó 3-án tartott közgyűlése egyhangulag elfogadta, melyhez még csak a belügyminiszteriumi jóváhagyás szükséges; ha ez meglesz, akkor hozzákezdene a színházépítéshez.

— **Szegedről,** Bodrogi Dénes ur fölkért bennünket annak kijelentésére, hogy ő családjával nem azért maradt virágvasárnapkor szerződés nélkül, mintha nem kapott volna szerződést, vagy mert Szules József szinigazgatói engedélye megérkezésére várt, mivel talán Szuleshez akart volna szerződni, hanem egészen más okból. A Bodrogi ur által említett okot, ezuttal nem hozhatjuk nyilvánosságra, mert egyoldalú értesítésre nem lehet, nem szabad valakit nyilvánosan megtámadni. Tisztesség dolga s z e m é l y t csak akkor támadni meg, ha az illető ellen felhozott vád, alapsán be van bizonyítva, ily esetben mi sem késünk erélyesen felszólalni; de a netalán félreértésen alapuló, s hozzá még egyoldalú vádaskodásoknak, hírlapírói kötelességünknel fogva, nem engedhetünk tért lapunkban.

— **Kolozsvárt,** a színház nyugdíj-alapja javára rendezett diszeladás, nagy számu közönséget vonzott. A képlet szépen sikerült. A nyugdíj-alap 393 frttal szaporodott; ennyi volt a tiszta jóvedelem fele. — **Sziklay Emilia** k. a. jövő május 1-sőig ujolag szerződött az ottani színházhoz.

— **Zentán** Miklósy Gyula szinigazgatónak, a sors csapásai után kedvezni látszik a szerencse, a mennyiben ott működése alatt, több telt háznak

Külföldi hírek.

— **A németországi színészek nyugdíjgyulete** annyira jutott, hogy april hó elsején, már megkezdte a nyugdíj fizetését. Mikor lesz a magyar színész-egyesület ilyen helyzetben?!

— **Gerster Etelka** asszony, mint már jelentettük, jelenleg New-Yorkban vendégszerepel a Both-színházban. A new-yorki sajtó nem győzi eléggé dicsérni a szép és ezüsthangu magyar eszalonaut, ki mindig óriási lelkesedő közönséget vonz fellépésével New-York egyik legnagyobb színházába.

— **A lipcsei városi színházban** legközelebb megünnepelték „Lohengrin” 100-ik előadását. 1854-ben került először színpadra Lipcsében, de 1860-ig csak hatszor adták, a reá következő évtizedben pedig egészen leszorult a műsorról. Csak az utolsó 12 év alatt, különösen Laube igazgatóság alatt elevenítették ismét föl.

— **A parisi „Opéra Comique”-ban** mult esütörtökön nagy sikert aratott egy új mű: „Galante Avature”, vig opera három felvonásban, írták: Armand Sylvestre és Luis Favyl, zenéjét szerette Guiraud. A darab I. Ferenc lovagias korában játszik és igen sikamlós.

— **Bernhardt Sarah** férjhez ment. Párisból sürgönyzik, hogy Bernhardt Sara férjhez ment Dariához, szintársulata első szerelmeséhez. Daria, igazi nevén D'Amala Jaques, volt görög diplomata. (Csodálatos azonban, hogy Bernhardt k. a. budapesti vendégszereplései alatt, a színpadon Daria asszony nevét is olvastuk.) — Sarah Bernhardt vagyona, jelenleg egy millió kétszáz ezer frankra rug.

— **Egy orosz színházból.** Chersonban nemrég az „al Demetrius” című darabot adták elő. E jelenetben előfordul, hogy egy orosz hazafi a fölött tüődök, vajjon meggyilkolja-e a czart vagy sem. Mig a színész így tepelődik, egy hang a karatról odakiáltott hozzá: „Mit gondolkozol? A czargyilkosság már nem új dolog. Menj szurd le! Nehányan megtapsolták e szavakat, de a közönség legnagyobb része a meglepetéstől szólni is alig tudott. A rendőrség több egyént elfogott és a darabot nem volt szabad végig játszani.

— **Az ezeregyej** című látványos darab után Párisban, az ez idei szezsonban — mint egy párisi színházi lapban olvassuk, — egy millió tizenkilenc ezer kétszáz nyolezvan frank volt a bruttó bevétel. Oly anyagi siker, mely ritkítja párját, ha meggondoljuk, hogy e nagy összeg egy színház kasszájába folyt be.

— **Macska** a színpadon. Dresdában a napokban előadták a „Hameln patkányűző” című operát. Az operában van egy jelenet, midőn a darab hőse, Singuf énekével kicsalja a patkányokat; a rendező, hogy az illuzió annál nagyobb legyen, csináltatott egy egész sereg patkányt, a melyeket a falak közül vékony czerna szálakon ránczigáltak. Jankofüles, így hívják a színház kiérdemült vén kandurját, ott guggolt valami kulissza mellett, de midőn fél szemmel megpillantotta az ide-oda szaladgáló patkányokat, felbuzdult ereiben a régi vér, és hajrá! neki esett a patkányfogdosásnak. A tömérdek patkány közül nem tudta, hamarjában melyiket csipje nyakon, de midőn észrevette, hogy egyik sem sivit, s hogy a harapás után itélve, azok csak afele kitömött patkány forma papiros hurkák, rettenetesen elszégyelte magát könnyelmű ugrásai, meggondolatlan szökései miatt, és mikor tapasztalta hogy a közönség neveti, tapsolja, ujong örömben az ő rovására, akkor elkomorodott és leeresztett farkkal, lasu lépésekkel kiballagott szépen a kulisszák közé. A közönség azonban nem elégedett meg ezzel, hanem hangos tapsokban kitorve kihívta a pözl járt kandurt. Nem sokára meg is jelent egy kedves kis énekesnő karján a lámpák előtt és hangos miakolással köszönte meg a tapsokat.

— **Moszkva** első színházában, jelenleg Barkány Mari, a magyar születésű német színésznő vendégszerepel. Az ottani lapok entuziazmusig fokozott dicséretekkel halmozzák el s tisztelőtérre az előkelő körök estélyeket rendeznek.

— **A „Carl”-színház** tagjai, a mióta igazgató nélkül saját számlájukra játszanak, — mint a „Bécsi M. U.” írja, — fényes üzleteket csinál, ugy hogy például márczius hónapra, a színészek két annyi jövedelemben részesültek, mint a menyeyit fizetésük tenne.

Irodalom.

— **„Színházi évkönyv”** cím alatt egy kötet küldetett be hozzánk, melyet Arányi Dezső és Miskolczy Henrik, a kecskeméti szintársulat tagjai adtak ki. Tartalmát beszélek és költemények képezik a következők sorrendben: Tájékoztató Arányi Dezsőtől. A lemondás dalaiból. (Költemény).

tartott ülésben a polgármester megígérte a színeszet szubvencionálását a város részéről. Az ülésen jelen voltak részéről mutakozó jóakarát folytán remélhető, hogy ez ügy most már elejtetni nem fog. Mint a „Zala”-ban olvassuk, legközelebb rendes színiügyi bizottságot fognak választani, mely az ügyet előzőhöz vezetni lesz hivatva.

— **Nagy-Kikindán,** Hubay Gusztáv színiigazgató virágvasárnapkor ujonnan szervezte társulatát, több jó erőt iparkodott megnyerni, hogy előadásait megerősödvé, megizmosodva folytathassa. Külföben a szintársulattól az igyekezetet a hézagok daczára, eddig sem lehetett elvitatni. Mint értesülünk Hubay három vendégjátékra megnyerte Tamási Józsefet, ki először a „Falu rosszá”-ban lépett föl.

— **Szerződötések.** Sztupa Andorhoz szerződtek: Török Miklós, Török-Szakal Rózsa, Nyilas Ilka Aradról, Lubinszky Ödön H.-M. Várhelyről. — Gálósi János Lászlótól, ifj. Bokorhoz — Takács József, Laczko Aranka Debreczenből Mándokiboz Pozsonyba. — Liptai Lajos Aradról Sztupa Andorhoz. — Várady Akos sugó Aradról, a kolozsvári színházhoz. — Miskolczy Berta sugó Kolozsvárról Geröfy Andorhoz. — Ligethy Géza Sztupától Balassa Károlyhoz. — Tolnai Hermin Nyékitől Lászi Vilmos színiigazgatóhoz. — Megyeri Dezső, Vécsői Anna, Aradi Gerőtől, Szegedi Mihály szintársulathoz. — Arányi Dezső nejjével együtt Jakob L. társulattól, Bényei István színiigazgatóhoz; Tóth Berta karú Kassaról ugyanoda; — Bátori István kardalnak Debreczenből ugyanoda; — Dobocsányi Gyula Székesfehérvárról ugyanoda; — Kerekes Hermin mákosdehénekő Károlytól, Polgár Gyula színiigazgatóhoz. — Györfi P. Erzsébet, Hollósy Károly, Bánfalvitól, ifj. Bokor József társulathoz.

Rövid hírek.

— **Molnár György** — hír szerint, — a szegedi színház művezetője lesz. — **Zentán,** Miklós Gyula szintársulatánál, Enyvári Sarolta operette énekesnő, köztetszés mellett vendégszerepelt. — **Jakab Lajos,** jelenleg Nagy-Beeskereken működik jól szervezett szintársulatával. — **Szigethy Jenő** daltársulatával jelenleg Ó-Szivácson működik. Mint nekünk onnan írják, az ottani közönség igényeit teljesen kielégíti a társulat; összevágó előadásaiért, dicséretet érdemelnek. — **S.-A.-Ujhelyben,** Irsay Zsigmond daltársulata próbált mult hó közepétől szerencsét. Az első három estvén szép pártolásnak örvendett, de a későbbi előadások üres házak előtt folytak le. Ez okból a társulat kénytelen volt Ujhelyt elhagyni. — **Szirmai Ernő** Sztupa szintársulatának volt tagja, daltársulati engedélyt nyervén, az ünnepek folyamában, műkedvelők közreműködésével, Marosvásárhelyt kezdte meg előadásait. — **Horváth Ferencz** színiigazgató, lemondott az igazgatásról s Mártony Pál szintársulatához szerződött Trecsenbe. — **Nagy-Körösön,** állandó színház építése van tervben. A mozgalom élén, Adam László városi polgármester áll. Reméljük, hogy e szép terv, mihamarabb meg is fog valósulni. — **Schauer Ferencz**nek, az „Atala” opera tehetséges szerzőjének, 600 ft évi díjt engedélyezett a közoktatásügyi miniszter, hogy tovább képeztesse végett, kimehessen a külföldre. — **A nagyváradi színi körért,** 22 ft bírt fizet a nyáron az aradi szintársulat. — **Debreczenben,** Halmi Ferencz vendégszereplését nem kísérte oly fényes anyagi siker, mint a Kovács Gyuláét. A „D. N. E.” szerint ennek oka az, mert a szellemi élvezet, a mit Halmi művészetétől méltán várhattak, nagybőrra elmaradt, és így nem esoda ha a „Párbaj” előadások nagy deficit volt. — **Mártony Pál,** Trecsenben kezdte meg működését 25 tagból álló, operette, népszimű, vigjáték és dráma társulatával. — **Balog Alajos** szintársulata jelenleg Moórótt működik. A közönség meg van a társulattal elégedve, s a pártolás kielégítőnek mondható. Balog a nyarat Sümegen és Keszthelyen fogja tölteni. — **Kézdi-Vásárhelyt,** Várady Rózsa javára a „Képzelt beteg” került színpadra. Jutalomzótát a nagyszámú közönség, három gyönyörű kamélia csokorral, és zajos tapsokkal tüntette ki. — **Kokovári (Gömör-megye)** elismerő sorokat vetünk Eöry József daltársulata működéséről. Az előadások kielégítően folynak le, az anyagi pártolás ellen nem lehet panasz. A társulat jobb tagjai: Eöry, Eöryné, Nyiri Lajos és Latabár Dezső. A távolabb eső községekből és üvegyárakból is szép számmal látogatják a színelőadásokat. — **Zoltán Gyula,** egyesült Láng József daltársulati igazgatóval s jelenleg Szeghalmon (Békésmegye) működnek 20 tagból álló társulattal. — **A békéscsaba-i színiügyi egyesület** alapszabályai, a belügyminiszterium által megerősítettek. — **A szabadkai városi közgyűlés,** Geröfy Andor színiigazgató megválasztását, szótöbbséggel jóváhagyta.

örrendhetett, a mi részint Enyvári Sarolta vendégjátékainak tulajdonítható. Miklós márcz. 24-én kezdte meg az első bérlet-cziklust a „Cifra nyomorúság”-gal. Azóta színpadon: Doktor bácsi, Igmándi kispap, Korneville, (Enyvári) Mukányi, Tuilla hadnagy, (Enyvári) A szerelmi varázslat, A jól örzött kis leány, Kisasszony feleségem (E. S. felléptével), Stern Izsák, Kis herczeg, (E. S. felléptével), Boeacció, Enyvári bucsú felléptével.

— **Temesvárt** az új állandó színház nagyban épül, s kilitás van rá, hogy a jövő színi idény már felépítve találja a színházat. A városi polgármester a mult héten Bécsben időzött, s a Ring-színháznak épségben maradt szerelvényeit, a színház számára megvásárolta.

— **Kassa** város márczius 28-án tartott közgyűlésén, heves vitát keltett fel a színiügyi bizottság jelentése, mely szerint a színház a jövő évadra Csóka Sándor színiigazgatónak adott ki. A vita különösen a színházi szerződés azon pontja felett folyt, melylyel a színiügyi bizottság a szabad- és mérsékelt jegyek kiadására vonatkozó engedélyt magának tartotta fenn. Nézetünk szerint, a színiügyi bizottságnak ehhez joga van. A Csókávali szerződés, némi kifogás után jóváhagyatott. Ez alkalomból ajánljuk Csókának, hogy változatos műsorról, és új darabokkal jöjjön Kassára, mert ha itt is olyan százévi előtti darabokat adat elő mint a télen Szabadkán, akkor ne is számítson pártolásra.

— **Sopronban,** Bogyó Alajos szintársulata, nemesak fényes előkési, hanem anyagi sikert is arat. Az első előadás alkalmával, midőn a „Piros hogyelláris” került színpadra, melyet a „Krisztus Píátus előtt” című életkép előzött meg, — a soproni magyar kereskedelmi ifjuság, a szintársulatnak üdvözletképen, gyönyörű nemzeti színű szalaggal ellátott babérkoszorút nyújtott át, „a magyar művészet pártolása jeléül.”

— **Marosvásárhelyt,** Sztupa Andor szintársulata, szép számú közönség jelenlétében tartotta virágvasárnapkor bucsú előadását, „Toldi Miklós” színi művel. A téli évadban 76 előadás tartatott, mely a helyi színház-alapnak 76 frtot és a helyi színgény-alapnak külön 76 frtot jövedelmezett.

— **A vidéki színiigazgatók,** az előző években tömegesen rándultak az ország fővárosába a nagy héten, egyrészt szerződötendők tagok, másrészt új darabok bevásárlása végett; most már többen elhagyták ezt a szokást. Az idén, — tudunkkal — csak Balog Alajos, Völgyi György, Balassa Károly színiigazgató és Eöry József s Lukácsy Aladár daltársulati igazgatók fordultak meg Budapesten.

— **A marmaros-szigeti nyári színi kör** lebontását, mint már említettük, a városi közgyűlés nemrég elhatározta. Most e határozat ellen a „M-s” hasábjain felszólalás történt, a mit mi is magunkévá teszünk és pártoljuk az eszmét. A felszólaló szerint, ha még az idén lebontják az arenát, akkor meglehetősen ideig meg lesz fosztva a közönség a színház élvezetétől, mert bármennyire kecskeméti az, hogy 1883-ban teljesen készen lesz az állandó színház, még sem lehet annyira fokozni az önámítást, hogy ezt el is lehessen hinni, miután minden ilyen vállalathoz pénz kell, az pedig még nagyon kevés van. A mostani rozzant arenán kevés költséggel lehetne segíteni s akkor egy pár évig használható lesz. Azért tehát ne bontsák le a színi körét meg az új színház föl nem épül, hanem adják ki valamelyik jönevű igazgatónak, mert különben megeshetik, hogy a színi kör közönség egy pár évig nem részesülhet a rendes színelőadások élvezetében.

— **Egerben,** Völgyi György színiigazgató, kinek áldozatkészségét, elég alkalma volt az ottani közönségnek kiismerni és tapasztalni, közelébb megszerezte a „Kaviár” bohózatot, „Odette”-t és „Raug és mód” színi műveket. A társulat több új és kitűnő taggal szaporodott, és így a még néhány előadás által kellemes estéket fog élvezhetni az egeri közönség. — **Közlelébb került színpadra** a „Falu legszébb leánya” népszimű igen sikerült előadásban. A szereplők közül különösen kiemeli a „R-ó T-s” Kövi Edét (Tombor Gábor) Rózsánét (Panczi Krisztina) és Pálfinét (Maresa) kik szép igyekezzettel játszottak. Az est hőse azonban Völgyi Gyula (Léza Vincze) volt, ki valóban páratlan játékaival, több ízben méltó tapsokat aratott. A többi szereplők is megállották helyüket. — **A „fogadott apa”** ez. vigjáték Tattárszky Gyula fordításában, szintén tetszett aratott. Ebben: E. Szabó Gyula, Sándor Emil, Hegedüs Zsigmond, Pálfy és Hegedüsne tünnek ki, helyes játékaikkal. — **Völgyi Gyula** „A közgyűlés” vigjátékot, Pálfy György pedig „A cremonai hegedüs” dramolettet választotta jutalomjátékaul. — **Völgyi igazgató,** Egerből, Rimaszombatba szándékozik visszi társulatát e hó végével.

— **Nagy-Kanizsán** a színház építési ügy egy lépéssel ismét előbbre haladott. A mult pénteken

Dengi Jánostól. Az én első debut-m. (humoreszk.) Müller Gyulától. Minek beszélsz (vers) Pethes Géza Aladártól. Letört virág. (rajz) Miskolezi Henrikától. Szinpad a világ. (vers) Kőmives Inrétől. — Az övegye asszony leánya. (elbeszélés) B á t h o r y R o m a n e s i k M i h á l y t ó l . Adós ember töprengése (vers) Simon Páltól. Aranyalesinálók. (Mutatvány.) Bokodi népszínművéből. Ferke cigány (vers) Singer Gyulától. Bűnre bűnhődés. (Rajz) V. Horváth Józseftől. Gondolatok. Epigrammok. Arányi Dezsőtől. Egy koldusnő története. (rajz) Miskolezi Henrikától. Nem tudom én. (vers) Simon Páltól. Feneketlen örvény. (Igaz történet.) Arányi Dezsőtől. Dalaid elolvasása után. (vers) P. G. A.-tól. — Van tehát e műben 7 költemény, egy elbeszélés, 4 rajz, és 1 humoreszk, melyek érdekes meséjük és ügyes kidolgozásuk által tűnnek ki. A „Feneketlen örvény“ történet hősnője azonban, egy kissé erős vonásokkal van festve. — A jelen „Szinházi évkönyv“ a második évfolyamu, s még egyszer olyan tartalmas, mint a tavalyi volt. — A tiz ivre terjedő, 156 oldalú könyv, igen díszesen, csukaszínű borítékkal van kiállítva s ára 1 frt. — A tiszta jóvedelem fele a szt.-István szobor. — A másik fele a vidéki színeszet nyugdíjalapja javára fordítatik. Megrendelhető Nagy-Károlyban Arányi Dezső színesztől. — Ajánljuk ez érdekes művet t. olvasóink becses figyelmébe.

— **Uj lap.** „Magyar háziasszony“ ezímen háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap jelenik meg Budapestben Beke A. szerkesztésében. Mint a szerkesztőségünkhöz küldött első számból látjuk, ezélja: megismertetni a magyar háziasszonyokkal azt a módot, miképen lehet olcsóbban, de azért mégis több kényelemmel és jobban élni, mint a hogy valóban történik. Minden vasárnap jelenik meg és 1/4 évre 2 fitba kerül. Megrendelhető Budapestben, V. ker. fűtő 5. sz. a. — Ajánljuk a magyar háziasszonyoknak ez uj lapot.

— **A „Magyar Dal-Album“** III-ik kötetének 6-ik füzeté is megjelent a következő tartalommal: 1. Igazán, igazán. 2. Igyunk pájtások. 3. Ilyen olyan kis legényke. 4. Indul a csatára az ifjú vitéz. 5. Isten adta vize. 6. Isten hozzád, el kell válni. 7. Izent nekem a gavallér. 8. Jaj a hátam, jaj a hátam! 9. Jaj debúsan jön felém a harangzó 10. Jaj de ugat a csárdásné kuttyája. 11. Jaj istenem, hány szor... 12. Jer az ablakodra kedves. 13. Józse, józse kinesem. 14. Jut-e néha, jut-e rózsám. 15. Kalapom szememre vágom. 16. Katonává kellett lenni. 17. Kerek dombi kis menyecske. 18. Kiállok a házam kapujába. 19. Kiontott a Sajo a partjára. 20. Kivirágzott kizöldült már. — Ezen 6-ik füzettel a „Magyar Dal-Album“ III-ik folyamának második feléve veszi kezdetét, kértetnek tehát a t. első-felévi előfizetők, hogy a 2-ik felévr: járó előfizetési pénzt, 90 krt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a további füzetek rendes beküldése fenakadást szenvedjen. — Számos felhívás folytán a „Dal-Album“ III-ik folyamának szövegeknyvét, a „Magyar Daltár“ két felkötetben bocsájítjuk közre, melyre ezennel előfizetést nyitunk. Előfizetési ára a két felkötetnek bérmentes szétküldésével 80 kr., mely előfizetés legezészerűben posta-utalvány által eszközölhető. Mintán a „Daltár“ a „Dal-Album“-nak kiegészítő részét képezi, azt tartjuk, hogy a szövegeknyv megszerzése, a „Dal-Album“ minden tulajdonosára nézve elkerülhetetlen szükség, ha a magyar népdalokat a maguk valódiságában akarják felgöngyölni és megérteni. — A III-ik évfolyamnak első felkötete, mely a „Dal-Album“ első öt füzetében lévő 100 dallamnak teljes szövegét fogja tartalmazni, e hó 10-én került ki a sajtó alól. Előfizetési ár a „Dal-Album“-ra egy évre, vagyis 10 füzetre bérmentes szétküldésével 1 frt 80 kr. Előfizetéseket Győrbe, a „Magyar Dal-Album“ kiadóhivatalához intézendők. Egyes füzetek minden rendes hazai könyvkereskedésben is kaphatók.

Szerkesztői üzenetek.

— Kézdi-Vásárhelyre. Az Sz. J. és K. J. társigazgatásáról, jövő számunkban teszünk említést.
— **Makróczy János** urnak levele van szerkesztőségünkben letéve. Kérjük hellétét tudatni.

Társulatok névsora*)

III.

Bényei István színtársulatának névsora betűrendben:

Nők: Arányiné, szende és társalgási színésznő, Bényeiné H. Emma, népszínmű és operette énekesnő. Kovácsics Erzs, segédanya és kardaloknő. Keeskeméti Irma, drámai naiv színésznő. Leövei Ilka, hősnő, hősnő és társalgási. Püspökiné Sz. Julia, segédszínésznő és kardaloknő. P. Rott Mari, dráma és vígjátéki primadonna. Sulinka Mari, kardaloknő. Szabó Berta, segédszínésznő, operette komika. Tóth Berta, kis sólokra és kardaloknő. Tarasszovits Margit, operette énekesnő és társalgási színésznő. Ürményi Margit, vígjátéki naiv és soubrette színésznő. — **Férfiak:** Antal Imre, kardalok Arányi Dezső, társalgási színész és operette énekes, salon komikus. Batori István, kardalok. Bényei István, jellem és társalgási. Doboosányi Gyula, kedélyes apa és komikus, operette buffó. Fabián László, lyrai szerelmes.

*) Kérjük a színgazgató urakat, társulataik névsorának szives beküldésére, hogy mint rendszeren minden feléven, egy most is közölhessük. Szerk.

Kádas Imre, kardalok. Kutasi Endre, kardalok. Klár József, karmester. Molnár Albert kardalok. Nagy Pista, operette-tenor és népszínmű énekes. Németh János, népszínmű és operette énekes, tenor bariton. Püspöki Imre, operette buffó, komikus. Papp István, pénztárnok. Róka János, ruhatárnok és kardalok. Sárdy Károly, hősapa és jellemszínész. Virágháti Lajos, sugó.

IV.

Balog Alajos színtársulatának névsora:

Férfiak: Balog Alajos, Balog Árpád, Haday Sándor, Kemény Simon, Monori Miksa, Galló Gyula, Andrási Mihály, Fáncsi Géza, Kaposi Armin, Fekete Mihály (szertárnok). — **Nők:** Balog Alajosné, Raiz Jánosné, Ruzsai Etel, Tóth Anna, Holottay Erzs, Hunyadi Ella, Kovács Ilona, Kovács Ilka, Kürti Sarolta, Balog Julesa.

V.

Mártonffy Pál színtársulatának névsora:

Nők: Mártonffyné Posfay Ella, operette-, népszínmű énekesnő és naiv. Kövessi Rózsa, másodoperette és népszínmű énekesnő, vígjátéki szende. Szőnyi Emma, operette énekesnő és társalgási. Döményiné-Hetényi Emilia, anya és komika társalgási. Bizik Mari, segéd szende és segéd színésznő. Fürst Mariska, segédszínésznő kar. Virányi Veron, segédszínésznő kar. Szőnyi Róza, segédszínésznő második anya. Romváriné Emma, segédszínésznő kar. Behumi Vilma, segédszínésznő kar. Horváth Ferenczné, pénztárnoknő. — **Férfiak:** Mártonffy Pál igazgató. Kövessy Albert, bonvivánt, operette buffó, (rendező). Paksy Mihály, komikus, operette énekes. Gyarmathy Gyula, szerelmes és népszínmű énekes. Horváth Ferencz, apa, jellem, intrikum. Mártonffy Jenő, második apa, segédszínész kar. Mártonffy Sándor, segédszínész, kar. Zobory István, segédszínész és kar. Benedek Andor, segédszínész és ruhatárnok. Sarlay József, segédszínész és kar. Rómvári Lajos, sugó. Becsey József, segéd apa és szertárnok. Matousek Ferencz, karnagy.

VI.

Homokay László színtársulata:

Férfiak: Homokai László igazgató, Pásztori János, Gerő Jakab, Ebergényi Ede, Miskolezi László, Fekete Miksa, Kovács Károly, Dézsi János, Gödrössy József. Gyermekszerepekre: Homokai Béla, Pásztori Misi. **Nők:** Homokainé-Bakó Mari, Ebergényiné-Király Amália, Ruberné-Jáger Katalin, Baresai Józefa, Kovácsné-Mészáros Róza, Hódi Jusztina, Pásztoriné-Dombi Matild.

Állandó rovat.

Kormányengedélyelt bíró színgazgatók, jelenlegi állomái:

Aradi Gerő Baja — Aradi színügyegylet Arad. — Balog Alajos Moór — Bényei István Nagy-Károly — Bogó Alajos Sopron — Balassa Károly Gyöngyös — Bánfalvi Béla Mezőtúr. — Csóka Sándor Zombor — Gerőly Andor Nagy-Kauzsa — Gáspár Jenő Jászberény. Hubay Gusztáv Nagy-Kikinda. Homokay László Pécska. Jakab Lajos Nagy-Becserek. — Jakabffy Gábor Siklós. Kárpáthy György Sellye. — Károlyi Lajos Veszprém — Kreesányi Ignác Debreczen. — Kétszeri József Zalathna. (Erdély). — Lászy Vilmos S.-A. Ujhely. Miklóssy Gyula Zenta. — Mándoki Béla Pozsony. — Mártonfy Pál Trenesen — Nyéki János Szamosújvár. — Polgár Gyula Temesvár — Szegedi Mihály Orosháza — Szabó Antal Soborsin. — Sztupa Andor Torda — Szigai Géza Szegvár. — Tóth Béla N.-Szombat Várady Ferencz Kézdi-Vásárhely (Erdély). — Völgyi György Eger.

Megbízások tára.

Keresünk

a nyárra, esetleg a télre is:

Aradi Gerő színgazgatóhoz: egy ügyes diszítőt, ki festő is.

Lászy Vilmos színgazgatóhoz: jellemapát és intrikust; — két betanult tenorprim kardalokot.

Bényei István színtársulatához: egy betanult bass szekund, egy tenorprim kardalokot és egy kellekest.

Egy nagyobb társulathoz: egy jó operette- és népszínműénekesnőt.

Balog Alajos színtársulatához: egy sugót és egy tenorprim kardalokot.

Károlyi Lajos színgazgatóhoz: karmestert és egy népszínműénekest.

Ifj. Bokor József színtársulatához: egy bass szekund kardalokot, egy sopran I. és II. karnót, és egy szabó s ruhatárnokot.

Balassa Károly színtársulatához: egy karmestert.

Kisebb társulatokhoz: szendét, karmestert, több segédszínészt és segédszínésznőt.

Mozey János daltársulatához: egy kedélyes apát s egy népszínmű és operette-énekest.

Irsai Zsigmond daltársulatához: egy énekesnőt, egy népszínműénekest, két segédszínészt és két segédszínésznőt.

Gyors jelentkezést kérünk.

Ajánlkozók:

Két fiatal hősnő, drámai és társalgási szende. — Apaszínész, neje komika. — Szerelmes, társalgási és bonvivánt. — Kisebb társulathoz: egy népszínműénekes és énekesnő, egy kardalok. — Azonnal mehetnek.

Felhívások.

I.

Alulírott fixumos színgazgató a nyári évadra, első sorban Pancsovára, a következő szerepkörre hajlandó színészeket és színésznőket szerződtetni, u. m. jellemszínészt (40 frt gage), kedélyes apát (40 frt g.), szerelmest (40 frt g.), népszínműénekest (40 frt g.), társalgási anyát (40 frt g.), két esinos külsejű segédszínésznőt (25 frt g.) és egy karmestert. A kik tehát hozzám szerződni hajlandók volnának, sziveskedjenek szerény feltételeiket tudatni levelükkel Siklóson felkeresni.

Jakabffy Gábor, színgazgató.

II.

Alulírott ezennel fölkérem a vidéki színészet mindkét nembeli tagjai közül azokat, kiket ez idő szerint szerződés nem kötelez és a kik hajlandók volnának, dráma-, vígjáték-, népszínmű és operette társulatomhoz szerződni, sziveskedjenek bérmentes leveleikkel, Nagy-Mihályban (Zemplén-megyé) fölkeresni.

Sághy Zsigmond, színgazgató.

III.

Felhívom a vidéki színészet mindkét nembeli tagjait, kik f. év virágvasárnapjától kezdve hozzám Siklós (Harkány) és Mohácsra szerződni akarnak fixumra, sziveskedjenek ajánlatukkal bérmentes levelben felkeresni Ó-Szivaczon.

Szigethy Jenő, s. k. igazgató.

Görög-tűz

bármely színűből, teljesen szagtalan, hónapokig állandó, és nagyon gazdaságos szaporaságú, kapható Aradon, Rozsnyai Mátyás gyógyszerésznél. Egy kiló 2 frt 50 kr. 2 kiló 4 frt 50 kr. 4 1/2 kiló 9 frt 50 kr. Megrendelőknék gondosan ládácskába pakolva, utánvétellel, vagy az illető összeg előre beutalványozása mellett, bérmentve küldetik a megrendelt mennyiség.

H I R D E T É S.

A legjobb szivarkapapiros.

LE HOUBLON

Francia gyártmány.

Utánzástól őrizkedjenek. E papiros csak akkor valódi, ha minden egyes lapja „Le Houblon“ bélyeget viseli és minden egyes füzetke az alanti védjegyvel és aláírással el van látva.

Cawley & Henry
Prop^r du Brevet

CAWLEY & HENRY, al einige Fabrikanten, PARIS
Seuls Fabricants brevetés des Marques:
PAPIER ANANAS Couleur Maïs
Qualité supérieure
LE DRAPEAU NATIONAL
Blanc ou Maïs
Aux Armes de chaque Pays

Kiadótulajdonosok: K. J. és L. J.